

kommet paa Bane i vort Fædreland, saaat jeg ingenlunde kan være enig med de ærede Rigsdagsmænd, som mene, at denne Sag her skulde være saa ny, at den ikke skulde være gennemtanke og gennemdebatteret nok. Jeg vil blot tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvormange Gange denne Sag diskuteredes omhyggeligt, vidtløstigt og dybtgaaende i forrige Rigsforsamling; nu kommer den her igjen, og jeg er overbevist om, at saalænge vi ikke faae denne Sag afgjort, saalænge vil den blive en af de staaende Kampe, som her paa Rigsdagen vil føres med den største Hefstighed, den største Paastaaenhed, og hvor Meningerne ville optræde skarpest mod hinanden. Da den høitagtede Cultusminister nu idag udtalte sig, har han, ifølge sine Ord, rigtignok søgt at vise, at Sagen ikke skulde have en saadan Betydning; men den Maade, hvorpaa disse Ord kom frem, den hele Betoning, han lagde paa sine Ord, viser dog, at han lægger en større Betydning i Sagen, end han efter sine Ord vilde have lagt deri (Nei! Nei!). Enkelte Medlemmer sigte Nei! Jeg siger Jo!

Formanden: Man maa vistnok holde sig til Ordene som de ere faldne.

J. N. Hansen: Det er jeg fuldkommen enig i, ligesom ogsaa til den Maade, hvorpaa Ordene ere udtalte (Ratter). Dersom dette Ændringsforslag gaaer igennem, have vi Udset til, at den geistlige Embedsstand vil blive sat her i Landet paa samme Fod, som den øvrige Embedsstand — saa have vi en Udset til, at Staten vil faae samme Ret til at bestemme sine geistlige Embedsmænds Lønninger, som sine verdslige Embedsmænds; det, troer jeg, først og fremmest vil være i Kirkens Interesse, og dernæst i selve de geistlige Embedsmænds. Dette er min Grund, hvorfor jeg har stillet nærværende Forslag.

Naar den ærede Ordfører idag har gjort opmærksom paa, at Udvalget ingenlunde har tillagt Sagen en saadan Vigtighed, saa begriber jeg Grunden, hvorfor Udvalget ikke har kunnet tiltræde vort Forslag; thi det er netop paa Grund af Vigtigheden af Spørgsmaalets Afgjørelse, at vi have tilladt os at stille det.

Den høitagtede Cultusminister meente, at

det vilde være meget forkasteligt at tage Bestemmelser her om Embedsmændenes Lønningsmaade; deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Minister, men det forekommer mig ikke at være det, hvorom der her er Tale. Her er ikke i mindste Maade Tale om at bestemme Embedernes Lønningsmaade; der er kun Tale om en Bestemmelse, som siger, at disse Embeders Lønningsmaade senere skal bestemmes ved Lov; og det forekommer mig at være noget ganske Andet, hvorfor Udtrykket „meget forkasteligt“ efter min Mening ikke har sin Plads her.

Med Hensyn til det subsidiaire Forslag, som her er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die District (Damgaard), skal jeg indrømme, at det i Redaktionen har et Fortrin for Sætningen i selve Forslaget til § 7, hvorfor jeg ogsaa skal stemme for det.

Scholer: Jeg skal tillade mig at udtale mig for det Ændringsforslag, jeg har været med at stille, og det af den samme Grund, hvorfor den ærede Ordfører har udtalt sig imod det, nemlig for ikke at præjudicere Spørgsmaalet. Det forekom mig strax, da jeg læste det Lovudkast, som nu foreligger, og hvorom nu handles, at Spørgsmaalet blev præjudiceret. Der blev nemlig der opstillet 3 Statteclasser i Landet, og den høitagtede Finantsminister calculerede da saaledes, at enhver af de 3 Statteclasser, navnlig den 3die, den geistlige Statteklasse, vilde komme til at betale det Samme, som den hidtil havde betalt, ja endog lidt mere, som den saa skulde faae tilbage igjen. Ja, det er meget rigtigt, Regningen er ganske rigtigt den, at Geistligheden, som en Statteklasse, vil komme til at betale det Samme, og endogsaa 8000 Rbd. mere, men derved vender man Forholdet op og ned, idetmindste paa flere af de nærværende Præsters Betsatning. Jeg vil blot tillade mig at nævne et Par Ex., som jeg strax, da Statteloven blev forelagt, nævnte for adskillige Medlemmer. Der er saaledes et Præstekald ved Horsens, som har mellem 4 og 5 Ldr. Hartkorn og svarede for denne Skatteligning 71 Rbd., og der er et andet Kald ved Ringkjøbing, hvortil der hører 18 Ldr. Hartkorn, hvoraf kun svares 69 Rbd. Nu vil Enhver see, hvorledes der her vil blive vendt,